

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/128/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716010041
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3716010041.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. februára 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica v trestnej veci obžalovaného

Z. D.,

nar. X.X.XXXX v Z. I., trvale bytom Z., adresa na doručovanie písomností Z., X. mája X.XX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/17/2016 zo dňa 25. septembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Z. D. uznaný vinným: z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.; z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.; z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože:

1/ po vzájomnej predchádzajúcej dohode, v čase keď obžalovaný 1/ Z. D. a obžalovaná 3/ P. G. boli pod vplyvom omamných látok a právoplatne odsúdený B. O., pod vplyvom alkoholu, dňa 31. júla 2014 asi o 00.35 hod. preliezli oplotenie pozostávajúce z pletiva, drevených stĺpov a štyroch radov ostatných drôtov o výške 217 cm parcely č. XXX v obci D., časť A., na ktorom sa nachádzala záhradná chata bez popisného čísla postavená z unimobunky, neslúžiaca na bývanie, kde obžalovaná 3/ P. G. a obžalovaný 1/ Z. D., ostali strážiť pred chatou a obžalovaný 2/ A. Q. vyliezol na drevený trám, ktorý bol pod strechou chaty a tu sa snažil odstrániť z vrchnej časti chaty pripevnený plech, pričom mu pomáhal právoplatne odsúdený B. O., ktorý mu podal prinesené pákové kliešte, avšak nakoľko sa obžalovanému 2/ A. Q. nepodarilo plech odstrániť, prisvojili si len zvierací chomút zavesený na prednej vonkajšej stene chaty, čím majiteľovi záhradnej chaty C. M., bytom D., A. č. XX, spôsobili odcudzením vecí škodu 41,- Eur;

2/ po vzájomnej predchádzajúcej dohode, v čase keď bol obžalovaný 1/ Z. D. pod vplyvom omamných látok, v presne nezistenom čase od 17.00 hod. dňa 03. augusta 2014 do 17.30 hod. dňa 08. augusta 2014, v obci Lysá pod Makytou, za pomoci rebríka nachádzajúceho sa na mieste, vyliezli na škridlovú strechu víkendovej chalupy č. XXX, kde časť strechy rozobrali tým, že z nej zložili škridlu, cez takto vzniknutý otvor vnikli na povalu chalupy a nakoľko tu nenašli žiadne veci, ktoré by odcudzili, pokúsili sa prekonať uzamknutie vonkajších vchodových dvier a keď sa im toto nepodarilo, opätovne vyliezli na povalu domu, kde nohami vykopali dieru v strope a cez vzniknutý otvor vnikli do priestorov chalupy, z

ktorej odcudzili tlakový čistič zn. Kärcher žltej farby, nezisteného výrobného čísla v hodnote 74,24 Eur, čím A. A., bytom Z. I., Y. XXXX/XX, spôsobili odcudzením vecí škodu 74,24 Eur a C. K., bytom Z. I., Y. XXXX/XX, poškodením stropu miestnosti, v ktorom vznikol otvor veľkosti X,X m x 0,5 m, škodu 200,59 Eur;

3/ po vzájomnej predchádzajúcej dohode, v presne nezistenom čase odo dňa 18. júla 2014 do dňa 24. júla 2014 sa vlámali do rekreačnej chaty č. XXXX, na parcele č. XXX, katastrálneho územia obce B. D. tak, že obžalovaný 1/ D., prineseným kovovým nástrojom vypáčil drevenú okenicu chaty a rozbil sklenenú výplň okna, cez ktoré obžalovaný 2/ Q., vnikol do priestorov chaty, z ktorej postupne vynášal a obžalovanému 1/ D., ktorý vonku sledoval okolie, podával dve napodobeniny kamery, alkoholické nápoje - 25 litrov Slivovice, 5 litrov Fínskej vodky, 2 litre Jacka Daniela, 0,7 litra Kpt. Jacka, 2,5 litra Metaxy 5*, 3 litrov Borovičky, 1 liter Becherovky, 2,5 litra Hruškovice, 1 liter Sangrie, 3 litre Umu, 2 litre Ginu, 5 litrový súdok piva zn. Heineken, 15 litrov suchého červeného vína Elesko, 3 litre vína zn. Mrva Stanko, motorovú pílu zn. Hitaschi T dve svietidlá zn. Varta, vzduchovku zn. Slavia, 20 litrový kanister s benzínom, dva prenosné lampáše nezistenej značky, dve halogénové led. svietidlá a tri vonkajšie svietidlá nezistenej značky, ktoré odcudzili, čím A. J. a jeho manželke B. J., obaja bytom Z. I., B. XXXX/XXX, spôsobili odcudzením vecí škodu celkom 1.692,56 Eur a poškodením vecí škodu celkom 60,99 Eur,

- po vzájomnej predchádzajúcej dohode s obžalovaným 2/ A. Q. a obžalovanou 3/ P. G., v presne nezistenom čase odo dňa 18. júla 2014 do dňa 24. júla 2014 sa v nočných hodinách opätovne vlámali do rekreačnej chaty č. XXXX na parcele č. XXX, katastrálneho územia obce B. D., ktorú obžalovaný 1/ D. a obžalovaný 2/ Q. v uvedenom období v denných hodinách už vykradli tak, že cez stále poškodené okno na chate vnikli do jej priestorov, odkiaľ odcudzili elektrocentrálu zn. Heron, 2 ks sekery zn. Fiskars, 6 ks kuchynských nožov, kávovar Dolce Gusto, 2 ks parožia z jeleňa a kožušinu sibírskeho soba, čím A. J. a jeho manželke B. J., obaja bytom Z. I., B. XXXX/XXX, spôsobili odcudzením vecí, škodu celkom 1.589,71 Eur,

- v presne nezistenom čase od 10.30 hod. dňa 21. júla 2014 do 19.00 hod. dňa 22. júla 2014, sa po vzájomnej predchádzajúcej dohode obžalovaným 2/ A. Q. a obžalovanou 3/ P. G. vlámali do rodinného domu č. XXX, v obci P. pod A., časť D. tak, že obžalovaný 2/ Q., nezisteným predmetom a nezisteným spôsobom rozbil dvojité sklenené výplň na okne spoločenskej miestnosti, cez ktoré vošli spoločne do rodinného domu, odkiaľ odcudzili televízor zn. LG, uhlopriečky 82 cm, nezisteného výrobného čísla, domáce kino zn. LG, nezisteného výrobného čísla, počítač zn. Mac Mini, nezisteného výrobného čísla, klávesnicu zn. Genius, nezisteného výrobného čísla, monitor zn. Samsung, uhlopriečky 17 palcov, nezisteného výrobného čísla, čím O. I., trvale bytom P. pod A. č. XXX, prechodne bytom P. X. - G. G., Z. cesta 4, spôsobili odcudzením vecí, škodu celkom 166,82 Eur a poškodením vecí škodu 48,71 Eur;

- v presne nezistenom čase od 10.00 hod. dňa 01. augusta 2014 do 10.30 hod. dňa 04. augusta 2014, po vzájomnej predchádzajúcej dohode s obžalovaným 2/ A. Q. preskočili drevené oplotenie poľovníckej chaty bez popisného čísla v katastrálnom území obce P., presunuli sa ku hlavnému vchodu opatrenému kovovou mrežou, ktorú obaja v spodnej časti násilím vyhlí, obžalovaný 1/ D., prineseným náradím následne vypáčil vchodové dvere v oblasti zámku, cez ktoré obaja vošli do priestorov poľovníckej chaty, kde odcudzili 10 ks poľovníckych trofejí - srnčích, ktoré boli priemerné, tzv. vidláky a 6-toráky, bez zvláštnych výrazných znakov, 2 ks poľovníckych trofejí - jeleních, jeden 14-torák, tzv. zlatý a druhý 8-torák, obidve taktiež priemerné bez zvláštnych výrazných znakov, poľovnícku trofej - diviacia - tzv. zlatá, bez zvláštnych výrazných znakov, 2 ks reproduktorov nezistenej značky a typu o rozmeroch 20 x 20 cm a 4 ks sklenených váz s poľovníckym motívom, čím spôsobili Poľovníckemu združeniu Žrnová, Lednica, IČO: 35 659 688, odcudzením vecí, škodu celkom 748,78 Eur a poškodením vecí, škodu celkom 146,35 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím, §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), 38 ods. 2, 3, 41 ods. 1, 3 Tr. zák. k spoločnému úhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne bol podľa § 41 ods. 3 Tr.zák. zrušený výrok o vine a treste v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/43/2015 zo dňa 21.5.2015, právoplatný v ten istý deň, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 287 Tr. por. bolo tiež rozhodnuté o povinnosti obžalovaného Z. D. na náhradu škody.

Tým istým rozsudkom boli odsúdení aj spoluobžalovaní A. Q. a P. G., ohľadne ktorých nadobudli výroky rozsudku právoplatnosť.

Proti tomuto rozsudku proti výroku o treste týkajúceho sa obžalovaného Z. D. podal v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. Prokurátor považoval rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výroku o treste u obžalovaného Z. D. za nezákonný, pretože súd prvého stupňa v prospech obžalovaného porušil ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák. Prokurátor najmä uviedol, že absenciu zákonného ustanovenia o upustení od uloženia spoločného trestu v Trestnom zákone je možné považovať za „medzeru v zákone“, pričom analógia v trestnom práve hmotnom je neprípustná. Súd teda v prípade ukladania spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. nemôže od tohto upustiť, a to ani vtedy, keď považuje skôr uložený trest z hľadiska zásad ukladania trestov za dostatočný. Vychádzajúc z uvedeného potom prokurátor svojím logickým výkladom argumentum a contrario (dôkaz o opaku) dospel k záveru, že ak zákonodarca v Trestnom zákone nezakotvil možnosť upustenia od spoločného trestu (tak ako je tomu pri súhrnom a ďalšom treste v § 44 Tr. zák.), mal záujem na tom, aby súd v prípade ukladania spoločného trestu vždy uložil páchatelovi trest prísnejší ako ten, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom. Pre podporu tohto svojho názoru prokurátor poukázal, že jednu a tú istú terminológiu Trestného zákona: „trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom“, nemožno vykladať rôzne. Ak teda nemožno uložiť rovnaký súhrnný trest ako trest uložený skorším rozsudkom, ale súd musí upustiť podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu, nemožno argumentovať, že za rovnakých okolností pri spoločnom treste, kde zákonodarca použil tú istú terminológiu a výslovne nezakotvil možnosť upustenia od tohto trestu, možno uložiť trest rovnaký ako ten, ktorý bol páchatelovi uložený skorším rozsudkom. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému Z. D. s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil obžalovanému spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste považoval za zákonný a primeraný. Navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

K vytýkanej chybe týkajúcej sa výroku o spoločnom úhrnnom treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Hneď úvodom senát odvolacieho súdu poukazuje na to, že názor prokurátora o nemožnosti analógie v trestnom práve hmotnom, ako aj názor o „medzere“ v Trestnom zákone, pokiaľ neobsahuje ustanovenie o upustení od uloženia spoločného trestu, sú nesprávne.

Z novoustálenej súdnej praxe vyplýva, že v prípade potreby riešenia „medzery“ v Trestnom zákone, ak ide o prospech obžalovaného, môže byť použitá aj analógia. Výslovne to vyplýva zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 publikovaného pod č. 44/2017, kde v tretej právnej vete je uvedené: „Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných

smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.“

Ďalej je potrebné uviesť, že nová legislatívna úprava spoločného trestu podľa Trestného zákona účinného od 1.1.2006 už z povahy veci nepripúšťa, aby vôbec mohlo dôjsť k upusteniu od uloženia spoločného trestu. Preto vôbec nemožno v tomto smere hovoriť o „legislatívnej medzere“. Z ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. vyplýva, že výroku o uložení spoločného trestu musí predchádzať zrušenie výroku o vine a treste v skoršom rozsudku. Je tomu tak preto, aby vôbec mohlo dôjsť k odsudzujúcemu súdnemu rozhodnutiu pre ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok už bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť. Stručne povedané takýmto zrušením skoršieho výroku o vine (ako aj treste) sa „odstraňuje“ tzv. prekážka veci rozhodnutej, bez čoho by vôbec nebolo možné ukončiť toto ďalšie trestné stíhanie odsudzujúcim rozsudkom. (Pred rekodifikáciou sa v takýchto prípadoch používali ustanovenia o obnove konania.)

Z tohto dôvodu preto ani nebolo možné v novom Trestnom zákone umožniť upustenie od uloženia spoločného trestu vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku o vine pre čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, pretože takémuto odsudzujúcemu výroku o vine vždy predchádza zrušenie nielen výroku o vine, ale aj treste v skoršom rozsudku.

Súčasne senát odvolacieho súdu uvádza, že ak by zákonodarca chcel legislatívne zakotviť povinnosť uloženia prísnejšieho spoločného trestu, ako je trest zrušený v skoršom rozsudku, nič mu nebránilo použiť v § 41 ods. 3 Tr. zák. slovné spojenie: „... ktorý musí byť prísnejší...“. Zákonodarca to ale neurobil preto, že nechcel v tomto smere urobiť „rozdiel“ pri ukladaní súhrnného trestu a spoločného trestu. Ak teda pri súhrnnom treste pristúpenie ďalšieho trestného činu neukladá povinnosť uloženia prísnejšieho trestu, rovnako je to legislatívne vyjadrené aj v prípade, ak pri spoločnom treste pristúpi ďalší čiastkový útok.

Z uvedeného potom logicky vyplýva, že ak z povahy veci a na základe ustanovení Trestného zákona nemožno rozhodnúť o upustení od uloženia spoločného trestu a zákonodarca spoločný trest obmedzil len do tej miery, že ukladaný spoločný trest nemôže byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, ale že spoločný trest môže byť rovnaký, ako zrušený trest v skoršom rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že prokurátor v odvolaní namietal zákonnosť spoločného trestu len v nemožnosti uloženia rovnakého trestu ako trestu uloženého skorším rozsudkom, čo vyplýva aj z jeho návrhu na zrušenie výroku o treste len podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.zák., odvolací súd sa osobitne v neprospech obžalovaného ďalej nezaoberal „primeranosťou“ uloženého trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.